

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte ændringsforslag til Inatsisartutlov om fangst og jagt (nr. 34 af 2023), så:

- 1. kravet om "fast tilknytning til det grønlandske samfund", jf. § 3, nr. 7, ændres fra 6 måneders ophold til mindst 7 års ophold inden for de seneste 10 år,**
- 2. personer, der tilhører det oprindelige folk i Grønland (Inuit), anses for at opfylde kravet om fast tilknytning straks efter bopælsregistrering i Grønland,**
- 3. tilladelse til fritidsfangst og -jagt fremover kun gives til personer med fast tilknytning til det grønlandske samfund, samt til børn over 12 år, hvis forældre har fast tilknytning til det grønlandske samfund.**

Ændringsforslaget skal fremsættes senest til EM 2027.

(Medlem af Inatsisartut Jens NapãtôK', Naleraq)

Begrundelse:

Fangst er forbundet med livsform, arv, viden, og ikke mindst kultur. Grønlandsk Inuitisk kultur. Det er noget som er videregivet igennem flere generationer, hundredvis af år, fra Inuit til Inuit. Derfor kan man ikke bare tage fangstkulturen til sig, fra allerførste opholdsdag i Grønland. Her i landet er Kalaallit Inuit indbefattet fangstkulturen.

Andre lande ved jo godt at de ikke er indbefattet af en fangstkultur. Det ved man f.eks. i Danmark, som er et land hvor man først skal indhente særlig tilladelser, blot for at besidde nogle knive, som er helt almindelige i vores land. I andre lande skal man søge om specielle og meget strenge tilladelser, skal igennem masser af krav, for at eje eller blot skyde med en simpel riffel, med det mindste kaliber patroner.

Kalaallit Inuit, vi har en anden kultur. Den nuværende lov om fangst og jagt siger endda i § 2, at loven er til for blandt andet befolkningens "kulturelle behov". Kultur, er det noget enhver kan tage sig til efter blot én dag i vores land? Nej, men det er faktisk hvad den nuværende lov blandt andet dikterer.

Den lov vi har nu, er en ulogisk og en antikulturelt farligt lov. Det bliver vi nødt til at rettet op på.

Den seneste ændring i 2024 havde måske intentionerne i orden, men på en ulogisk og ikke retfærdig måde. I 2024 ændrede man opholdskravet til betalingsjagt, hvor man hævede kravet fra 2 år op til minimum 5 år. Men, opholdskravet til erhvervsjagt beholdt man til at ligge på blot 2 år, hvor loven siger også, at enhver dansk statsborger kan kalde sig selv, efter blot 2 års ophold, kulturel storfanger, og dermed drive erhvervsfangst på det meget begrænset kvoterede fangststyr som Naalakkersuisut indskrænket fastsætter.

Værre ser det ud med fritidsfangst. Loven siger at enhver person, uanset hvor man kommer fra, og uanset hvor lidt man kender til vores kultur, livsform, og lov, kan fra 12-årsalderen deltage i noget som er strengt forbundet i Inuitisk arv, og kultur. Også selvom personen og forældrene kommer fra et land, hvor man skal have en særlig tilladelse blot for at bruge en almindelig kniv, i vores optik.

Det er vores gældende lempelige krav til, at andre kan deltage i vores ellers generationelt videreført viden, kulturarv, og Kalaallit Inuit livsform.

Vi kan desværre sige, at de fleste som lige akkurat opfylder de meget lempelige krav i loven, vil ane intet om vores kultur og livsform. De fleste vil ane intet om hvordan man befærdes med fangst og jagt i vores land. Det er derfor vi bliver nødt til at sætte mere retmæssige krav, for deres og for vores sikkerhed, og for at kunne opnå en mere korrekt opretholdelse og forståelse af den grønlandske Inuitiske fangst- og jagtkultur.

Vi fra Naleraq foreslår hermed at man ændrer krav til lovens definition af *"fast tilknytning til det grønlandske samfund"*, hvor man fremover skal kræve 7 års ophold i Grønland indenfor de seneste 10 år. Ordlyden er lignende den lovgivning vi allerede har, vedrørende regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland.

Vi fra Naleraq foreslår ligeledes, at de folk som er direkte del af den grønlandsk Inuitiske fangstkultur og arv, ikke skal igennem opholdskravene forfra, efter f.eks. en midlertidig eller en anden form for længerevarende ophold udenfor Grønland. Vi foreslår derved at det oprindelige folk fra Grønland "Inuit" (jf. ILO-konvention nr. 169¹), vil efter bopælsregistrering i Grønland straks opfylde kravet om *"fast tilknytning til det grønlandske samfund"* jf. lovens definition.

---

¹ Bekendtgørelse af ILO-konvention nr. 169 af 28. juni 1989 vedrørende oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater (BKI nr 97 af 09/10/1997)

Vi fra Naleraq foreslår også, at tilladelse til fritidsfangst- og jagt fremover kun gives til personer som har *"fast tilknytning til det grønlandske samfund"*, eller børn der er fyldt 12 år som har forældre med *"fast tilknytning til det grønlandske samfund"*.

Der skal fremhæves, at lovens definition af *"fast tilknytning til det grønlandske samfund"* udelukkende er et begreb som skal forstås indenfor lovens rammer, og forslaget ikke har til hensigt at skulle tolkes eller bruges til noget andet folkeretsrelateret diskussion eller lovfastsættelse. Dette forslag har udelukkende til hensigt at ændre på fangst og jagtlovens krav under definitionen *"fast tilknytning til det grønlandske samfund"*.

Kære medlemmer af Inatsisartut, lad os se at få Naalakkersuisut til at rette op på lovens paragraffer. Vi kan ikke blive ved med at tilpasse os andre kulturer på bekostning af vores egen. Det er tid til at andre, som vil nyde godt af vores land, kulturarv, og ressourcer, skal tilpasse sig efter vores fangst- og jagtkultur.

Med disse ord overlades forslaget til velvillig behandling af Inatsisartut.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

1 AC-årsværk svarende til 500.000 kr.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen.